

Два краљева пута – Радован Бећировић

1. Гром стравично са Ловћена сиђе
2. И удара у которске тврђе,
3. Други јаче са Калемегдана -
4. Боже мили, стравичнијег дана!
5. Јер то муња није ни громови,
6. Него српски с два краја топови —
7. Два Србина и српска владара,
8. Ударише на бечкога цара.
9. Ал' Турчина наговара Ћаба,
10. Рачун му је да помаже Шваба,
11. Јер жељаше земље и равнице,
12. Од Мојковца па до Ђаковице.
13. Жели Скопље и Једрена града
14. Што му бјеху кључи Цариграда,
15. А Њемачкој у предмету стоји,
16. Да судбину Словенима кроји!
17. А Бугарска кидиса на брата,
18. Затвори му од истока врата.
19. То заиста не бијаше шала
20. Два-три царства велика устала,
21. То би доста Америци било,
22. Да је тада на њу заратило;
23. Јер уд'рише сви једнога дана,
24. Да Србина гоне са Балкана;
25. Свадише се по Балкану војске,
26. Крв се стаче у потоке морске,
27. Наваљују преко воде Саве,
28. А други се око Дрине даве.
29. Прегацише и Дрину и Саву,
30. Уљегоше у српску државу.
31. Из облака тврда бије крупа;
32. Српска војска поче да одступа.
33. Јадни народ оста у пламену,
34. Да погине на своме камену,
35. А краљ Петар пјешке на опанке,
36. Крену војску про Србије мајке;
37. Нити гледа крша ни планина,
38. Смислио је некуд про даљина,
39. Да он тражи своју ђедовину,
40. Душанову стару царевину.
41. Арбанашке прегаци врлети,
42. Хоће грдне ране да освети,
43. Мре му војска од глади и пута -
44. Аох, браћо, нама по сто пута!
45. Војску храбре два краљева сина,
46. Два сокола сива из планина,
47. (У шајкаче с мора тече вода)
48. И та сила про свијета оде.
49. Црногорци на границу гину,
50. Док им браћа из Србије мину,
51. Ту не жали сваки да погине
52. Да му Швабо путе не прекине.
53. То свједоче брда и главице
54. Од Ловћена па до Брегалнице.
55. Крвав Божић славе на границу
56. Док дођоше у шер-Подгорицу
57. Да одсудну употребе битку,
58. Да не падну у руке крвнику.
59. И још наду некакву имају,
60. Швапске пушке с Ловћена пуцају
61. Ал' чим војска за те јаде знаде,
62. Ловћен Шваби да у руке паде,
63. Онда војска своме краљу јави:
64. „Немој чекат' да нас душман гњави,
65. Но нас води преко океана,
66. До граница краља Талијана,
67. Да идемо низ Македонију,
68. Да згазимо земљу Бугарију,
69. Која нама ископа гробницу
70. И заузео српску престоницу;
71. Брат нам сваки из Србије мину,
72. Ми нећемо да нам сами гину -
73. С њима ћемо у ватру и воду,
74. Да наново тражимо слободу!”
75. А регрута шест баталијона,
76. У руке им Скадар и Бојана;
77. Надају се да одступе мору
78. Да наново траже Црну Гору.
79. Но врховни команданти војске,
80. Запливаше у пучине морске,
81. Не пазише на клетву, ни бруку,
82. Нит' народну претрпљену муку -
83. Побјегоше сами у Французе
84. Губале их сиротињске сузе.
85. Оста војска и народ цијели,
86. Те их туђин клети уцвијели.
87. Црна Гора и слобода њена
88. Сад постаде раја потлачена.
89. Историјски косовски војници
90. Постадоше тужни робљеници.
91. Оста барјак Бошка Југовића
92. У Биљарди, кући Петровића
93. И с њим сабља Црнојевић Ива,
94. Која прије у ропству не бива!
95. Оста круна Великог Душана,
96. Од трећине свијета слушана,
97. И остале успомене наше
98. У ропство се крвницима даше.
99. Тешко кући кад изнутра гори -
100. Тако дође пропаст Црној Гори!

101. Не би Швабо дошо довијека
102. Да не букну крвава ријека,
103. Те опали брда и границе
104. Еј, Бугари - братска касапнице,
105. Што срамнога послушасте краља,
106. Те вам образ узе и окаља!